

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: Ing. D. H., bytem P., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 10.6.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 27.5.2014 č.j. X o starobní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 27.5.2014 č.j. X s e z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou, k níž byla připojena i kopie napadeného rozhodnutí, se žalobkyně domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, *ze dne 27.5.2014 č.j. X, jímž žalovaná zamítla její námítky a potvrdila rozhodnutí j. X ze dne 21.3.2014*, kterým jí ve výroku č. I přiznala dle § 101 písm. e) zákona č. 500/2004 Sb. ve znění pozdějších předpisů (dále jen *správní řád*) a § 86 odst. 4 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů od 1.11.2013 starobní důchod podle § 29 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *zákon*) ve výši 10.087,-Kč měsíčně a výrokem č. II zrušila dle § 86 odst. 4 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb. své rozhodnutí č.j. X ze dne 3.1.2014. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 27.5.2014 byl popsán průběh řízení a zdůrazněno, že námitkami napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno v plném rozsahu včetně uplatněných námitek a zjištěno, že všechny doby pojištění i vyměřovací základy byly na základě podkladů, jež má žalovaná k dispozici, bezchybně zohledněny, započteny a správně uvedeny v osobním listu důchodového pojištění (dále jen *OLDP*) žalobkyně ze dne 10.2.2014, jež byl nedílnou součástí napadeného rozhodnutí, proto nebylo námitkám vyhověno. Dále bylo uvedeno, že ze spisové dokumentace vyplývá, že žalobkyni byla společností Tepelné závody města Plzně dne 25.2.1988 dána výpověď z pracovního poměru, která byla pravomocným rozsudkem Okresního soudu Plzeň - město sp. zn. 12 C

184/88 ze dne 13.6.1991, určena jako neplatná. Zaměstnání žalobkyně tedy trvalo a bylo ukončeno na základě dohody ze dne 26. 4. 1994 až ke dni 30. 4. 1994. Dle uvedené dohody mezi zaměstnavatelem a žalobkyní jí měla být vyplacena náhrada mzdy za období od 1.5.1988 do 30.4.1994 ve výši 232.560,-Kč čistého. Částka hrubé mzdy za uvedené období ve výši 360.914,-Kč byla následně vyplacena v květnu 1994, což vyplývá jak ze mzdového listu pracovníka ze dne 26.1.1995 i z vyjádření právního nástupce zaměstnavatele, tj. společnosti PLZEŇSKÁ TEPLÁRENSKÁ, a.s. ze dne 12.11.2013, z toho ale nevyplývá, že by žalobkyni vznikl další pracovní poměr u původního zaměstnavatele, a nelze tedy období května 1994 hodnotit jako dobu pojištění z titulu výkonu zaměstnání. Odlišné uvedené osobního číslo žalobkyně či výplatní číslo střediska na mzdovém listu neprokazuje uzavření nového pracovního poměru mezi společností Tepelné závody města Plzně a žalobkyní, ale pouze jiný interně stanovený postup zaměstnavatele při zúčtování doplatku náhrady mzdy z vysloveného neplatného skončení pracovního poměru. Též bylo uvedeno, že náhrada mzdy není tedy nezapočitatelným příjmem a zahrnuje se do vyměřovacího základu pojistného na sociální zabezpečení a rozhodným obdobím pro zjištění vyměřovacího základu dle zákona o pojistném na sociální zabezpečení je dle § 6 cit. zákona kalendářní měsíc, za který se pojistné platí. V případě neplatnosti ukončení pracovního poměru a přiznání náhrady mzdy nebo mimosoudní dohody v této věci bez bližšího upřesnění, za který konkrétní měsíc náhrada mzdy náleží, se celková výše přiznané náhrady rozpočte poměrně na každý kalendářní měsíc v uvedeném období, což bylo provedeno Okresní správou sociálního zabezpečení Plzeň - město v opravném evidenčním listu důchodového zabezpečení ze dne 7.2.1994 (§ 16 odst. 3 věta třetí zákona).

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím ze dne 27.5.2014, neboť ČSSZ nezohlednila jí předložený doklad o příjmech v květnu roku 1994 při výpočtu starobního důchodu a v odůvodnění rozhodnutí jsou uváděny nepravdivé údaje a tvrzení nejsou podložena žádnými písemnými doklady. Dále bylo uvedeno, že jí neumožnila OSSZ Plzeň a žalovaná opravit chyby v informativním OLDP, který si vyžádala rok před žádostí o důchod, které se pak objevily v rozhodnutích o důchodu. Také namítala chybné údaje v jednotlivých odstavcích rozhodnutí, stejně tak, že žádný z dokumentů není k rozhodnutí připojen (*např. vyjádření právního nástupce zaměstnavatele*) a také namítala, že předložený výplatní lístek za květen 1994 žalovaná hodnotila jako doklad o zúčtování příjmů ze zaměstnání do 30.4.1994 nikoli jako doklad o zaměstnání za květen 1994. Popsala také skutečnosti vztahující se k neplatné výpovědi z pracovního poměru, závěrem požadovala vyhotovení rekonstrukce evidenčního listu z předloženého výplatního lístku za květen 1994, doplnění OLDP a provedení nového výpočtu důchodu a také vydání nového rozhodnutí o přiznání starobního důchodu a doplacení dlužné částky včetně úroků z prodlení.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 2.9.2014 uvedla mimo jiné, že z dokladů, které má k dispozici, je zřejmé, že pracovní poměr žalobkyně skončil dne 30.4.1994, jak je uvedeno v rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 22.6.1994 č.j. 12 C 117/94, tak i v potvrzení Plzeňské teplárenské, a.s. ze dne 12.11.2013, ze zápočtového listu ze dne 5.5.1994 i z potvrzení organizace Tepelné zásobování města Plzně ze dne 28.6.1994 a připojené kopie výpovědi ze dne 26.4.1994. Žalovaná odkázala právě na tento doklad, který svědčí o tom, že se žalobkyně dohodla se svým zaměstnavatelem nejen na skončení pracovního poměru ke dni

30.4.1994, ale též na finančním vyrovnání, proto její tvrzení o existenci druhého pracovního poměru v době od 1.5. do 31.5.1994 není ničím doloženo. Skutečnost, že jí v tomto měsíci zaměstnavatel vyplatil určitou finanční částku podle uzavřené dohody, nelze považovat za důkaz o vzniku dalšího pracovního poměru v měsíci květnu 1994. Podle potvrzení Plzeňské teplárenské, a.s. ze dne 12.11.2013 nový pracovní poměr v době od 1.5.1994 do 31.5.1994 se žalobkyni nebyl uzavřen, byl jí pouze zúčtován dohodnutý příjem. Příjmy žalobkyně žalovaná započítala dle opraveného ELDZ (*evidenční list důchodového zabezpečení*) ze dne 15.11.2013. Žalovaná rovněž uvedla, že chyby, na které v odůvodnění žalobkyně poukázala, jsou většinou zjevné chyby písařské a početní, které ale nemají žádný vliv na stanovení výše starobního důchodu, ani na správnost výpočtu, neboť postupovala v souladu s platnými právními předpisy, ani napadené rozhodnutí nečiní nesrozumitelným ani nezákonným a nepřesností po skončení soudního řízení sama opraví dle § 70 správního řádu. Rovněž uvedla, že neuznává nárok žalobkyně na započtení jiných příjmů, než které zaměstnavatelská organizace Tepelné zásobování města Plzně, resp. její právní nástupce Plzeňská teplárenská, a.s. vykazala v ELDZ ze dne 15.11.2013. Závěrem bylo navrženo zamítnutí žaloby.

Ze zasláního *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že skutečnosti uvedené žalovanou v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření ze dne 2.9.2014 odpovídají obsahu spisu, v němž je založen i originál opravného evidenčního listu důchodového zabezpečení na období od 4.8.1986 do 30.4.1994 vyhotovený 15.11.2013 z něhož vyplývá, že žalobkyně byla zaměstnána u Tepelného zásobování města Plzně s.p. nepřetržitě po uvedenou dobu (*hrubý výdělek za r. 1994 činil 20.050,-Kč*); založen je i ELDZ vyhotovený 8.6.1994 stejným zaměstnavatelem na dobu od 1.4.1989 do 30.4.1994, jímž byl předtím evidenční list na dobu od 4.8.1986 do 31.3.1989 odeslán dne 20.4.1993. Založena je i kopie pravomocného rozsudku Okresního soudu Plzeň-město sp. zn. 12 C 184/88 ze dne 22.6.1994, dle něhož došlo mezi žalobkyní a uvedeným zaměstnavatelem k výplatě ušlé mzdy od první neplatné výpovědi z pracovního poměru až do 30.4.1994, kdy došlo ke skončení jejího pracovního poměru u odpůrce (*zaměstnavatele*). Ze založeného OLDP vyplývá, že jako dobu pojištění má žalobkyně vykázanu i dobu od 1.5.1994 do 31.12.1994 jako samost. výděleč. činnost s vyměřovacím základem 13.200,-Kč.

Následně *žalobkyně v podání ze dne 29.9.2014* setrvala na svém tvrzení o zaměstnání u uvedeného zaměstnavatele od 1.5. do 31.5.1994 a mimo jiné uvedla, že z příjmu za 05/94 odvedla na sociální pojištění 31.581,-Kč, které jí zaměstnavatel strhnul a měl odeslat žalované. Na splnění této povinnosti a vyhotovení příslušných dokumentů o tomto zaměstnání neměla žádný vliv, ani možnost kontroly. Jí předložený důkaz o existenci zaměstnání v 5/1994 je hmotné povahy, ale důkaz ČSSZ o neexistenci tohoto zaměstnání je pouze tvrzení bez dokladů, pouhé účelové tvrzení, že nějaké doklady žalovaná neeviduje a zaměstnavatel je prý nevystavil. Také uvedla, že žalovaná opakovaně uvádí jako důkaz „výpověď“ z pracovního poměru ze dne 26.4.1994, a účelově tento doklad vysvětluje jako „dohodu o ukončení prac. poměru a finančním vyrovnání“, ale s tímto překrucováním významu písemných dokladů ona nesouhlasí. K podání připojila svazek příloh (*korespondence s žalovanou, rozhodnutí žalované atd.*) obsahující i s originál „Výplatního lístku pracovníka“ – období 05/94, jehož kopii má soud také k dispozici.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 *s.ř.s.* ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a) *s.ř.s.* soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 *s.ř.s.* je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému.

Od 1.1.2010 dle § 29 odst. 1 písm. e) zákona má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 29 let a dosáhl důchodového věku v roce 2013.

Dle § 54 odst. 1, 2 zákona nárok na důchod vzniká dnem splnění podmínek stanovených tímto zákonem a nárok na výplatu důchodu vzniká splněním podmínek stanovených tímto zákonem pro vznik nároku na důchod a na jeho výplatu a podáním žádosti o přiznání nebo vyplácení důchodu.

V této věci se žalobkyně podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru o důvodnosti *žaloby proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 27.5.2014 i s přihlédnutím k ustanovení § 67 odst. 2 věta první a § 68 odst. 1 až 6 správního řádu* (rozhodnutí se vyhotovuje v písemné formě, obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků a ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a označení účastníků; v odůvodnění se uvedou důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků), jelikož rozhodnutí žalované je pro četné písařské a početní chyby namítané žalobkyní a uznané i žalovanou (*např. v osmém odstavci* sice správně uvedla, že žalobkyně získala 41 celých roků pojištění, takže procentní výše důchodu činí 61,5% výpočtového základu měsíčně, ale v závorce uvedla pro výpočet výše procent pouze 32 celých roků; *v devátém odstavci* uvedla sice správně období pro výpočet osobního vyměřovacího základu, ale chybně počet kalendářních roků, který v tomto období činí 27 roků, nikoliv 30 roků; *v patnáctém odstavci* pak uvedla nepřesně název zaměstnavatelské organizace žalobkyně, když zaměnila slovo „zásobování“ slovem „závody“. Správný název organizace, v níž žalobkyně do 30.4.1994 byla v pracovním poměru, je „Tepelné zásobování města Plzně“; nepodstatné je dle žalované také označení započtených příjmů *v šestnáctém odstavci*, zda se jedná o náhradu mzdy nebo roční odměny, když rozhodující je skutečnost, že se jedná o příjmy započitatelné pro účely důchodového pojištění; ani datum vyhotovení ELDZ uvedený *v sedmnáctém odstavci*, podle něhož byl vykázán vyměřovací základ v OLDZ ze dne 4.2.2014 nemá žádný vliv na stanovení výše starobního důchodu). Dle názoru soudu právě pro tyto

chyby se však stalo rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost, neboť řešením není ani navrhovaný postup žalované ohledně opravy těchto chyb po skončení řízení. Navíc nelze přehlédnout, že v rozhodnutí ze dne 21.3.2014 žalovaná ve výroku I. uvedla, že od 1.11.2013 přiznává žalobkyni starobní důchod podle ustanovení § 29 zákona, avšak ten je dále členěn na odstavce 1-6 a odstavce 1 a 2 jsou dále členěny na písmena, což žalovaná v rozhodnutí o námitkách nezohlednila.

Soud proto konstatuje, že napadené rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné, když nepřezkoumatelnost rozhodnutí zjišťuje soud *ex offio* a nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí. K tomu, aby soud takový závěr učinil, není zapotřebí, aby žalobce nepřezkoumatelnost namítal; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 359/2004).

Ze shora uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 27.5.2014 zrušil pro zjištěné vady řízení, tj. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti (§ 76 odst. 1, § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.r.s.), z důvodů shora uvedených a nikoli proto, že by žalovaná nerozhodla v souladu s platnou právní úpravou, a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak vyplývá z výroku I. rozsudku. Za tohoto stavu se soud věcně nezabýval námitkami žalobkyně uvedenými v žalobě, která nepřezkoumatelnost nenamítala. Požadavek žalobkyně vůči soudu, jak má rozhodnout, však neodpovídá úpravě obsažené v soudním řádu správním (zákon č. 150/2002 Sb.). V přezkumném soudním řízení při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a shledá-li žalobu důvodnou, zruší napadené rozhodnutí správního orgánu a vrátí mu věc k dalšímu řízení a právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku je správní orgán v dalším řízení vázán; není-li žaloba shledána důvodnou (důkazní břemeno spočívá na žalobci), soud ji zamítne.

Žalovaná tedy v této věci znovu rozhodne o námitkách žalobkyně proti rozhodnutí ze dne 21.3.2014 a vyvaruje se zejména písařských a početních chyb, které jsou způsobilé rozhodnutí učinit nesrozumitelným jako v této věci, jelikož občan má právo na rozhodnutí správního orgánu dostatečně srozumitelné bez zjevných písařských či početních chyb, aby pochopil důvody takového rozhodnutí, samozřejmě v případě, že je ochoten obsah rozhodnutí pochopit. Neznamená totiž, pokud není žadateli vyhověno, že takové rozhodnutí je nesprávné či dokonce nezákonné. Soud pouze podotýká, že žalovaná k rozhodnutím nepřipojuje žádné doklady, jak namítala žalobkyně, součástí rozhodnutí o přiznání dávky důchodového pojištění je zpravidla OLDP obsahující doby pojištění/zaměstnání a příjmy vykázané zaměstnavateli či výše pojistného stanovená osobami samostatně výdělečně činnými (OSVČ). Žalovaná ani soud nejsou oprávněni měnit údaje uvedené zaměstnavateli v ELDZ a pokud event. žalobkyně má výhrady vůči vykázaným dobám či příjmům, musí se nejprve obrátit na zaměstnavatele či jeho právního nástupce. Rovněž tak trvání pracovního poměru vykazuje zaměstnavatel v ELDZ, žalobkyně předložila toliko výplatní lístek ohledně toho, jaká částka jí byla vyplacena v době označené 05/94, nikoli např. pracovní smlouvu o trvání pracovního poměru; v OLDP

však dobu pojištění v měsíci květnu 1994 má vykázanu (*samostatná výdělečná činnost*), přičemž stejnou dobu pojištění nelze započítat dvakrát, jak ostatně uvedla i žalovaná v napadeném rozhodnutí. Dále soud podotýká, že odvody na sociální pojištění jsou odváděny zaměstnavateli v celkové částce za všechny zaměstnance, tudíž nelze zjistit kromě výplatního či mzdového lístku, o jakou částku se jednalo u konkrétního pracovníka.

Vydáním nového rozhodnutí bude žalovaná realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 34/2014-30 ze dne 30.6.2015, jehož výrok (a zejména odůvodnění) bude zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i s odpovídajícími ustanoveními příslušného zákona a prováděcích předpisů. *Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.*

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně, která měla ve věci plný úspěch, však náhradu nákladů řízení nepožadovala.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. června 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně